

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

L.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

nologium Cisterc. 25. Septembris: & Ant. Sanderum in Hagiologio Sanctorum Flandriæ.

Julianus Vernier (alibi, *Vernier*) Prior S. Lazari, in suburbij Firmitatis Milonis, diœcesis Sueffionensis, scripsit Gallicè *libros duos in regulam S. Benedicti*, quorum 1. intitatur, *Introduction à la vie religieuse*; estque scriptus per formam dialogi inter discipulum, & magistrum: posterior hunc habet titulum: *L'ancien rigeur de la Reigle s. Benoist*.

Transfuit & in carmen gallicum, concionem quandam Sancti Bernardi. Item & alium tractatum eiusdem Sancti, inscriptum: *Scala Claustralium*. Vivebat adhuc anno 1645. alijs operibus incumbens. Relationes Eximiorum DD. Claudij Chalemot, & Arnolfini, iam sæpius citatorum. Fuit hic Julianus, professor Logipontis, & ibidem quondam etiam Prior.

Iulius à Sancta Anastasia, alias, Bartoloccius, anno 1651. Prior Fulientium ad S. Bernardum de Vibe, in lingua Hebraicâ veratissimus, in tantum, ut ob dictæ linguæ peritiam, à S. mo Domino nostro Innocentio decimo assumptus sit in eiusdem Hebraicæ linguæ Scriptorem, in Bibliotheca Vaticanâ, plura à se elaborata, luceque dignissima, sub calamo premit. Relatio Fulientium Româ transmissa, 1651.

Iustus Abbas ordinis Cisterciensis, vixit anno 1300. quo, in conuentu multorum Abbatum illius ordinis, habuit sermonem elegantissimum, à Ioanne Picardo teorsim Lutetiæ, & postea à Coloniensibus. tomo 14. bibliothecæ Parrum, editum. Sermo totus versatur in ijs castigandis, qui iniquum iustitiæ monasticæ induxerant iustitiam. Vir fuit omni scientiarum genere præditus, ac singulariter facundus. Aubertus Myraeus in auctario de scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 412.

Iustus de Castro, Vallis bonæ in Hispania religiosus, grauioribus omnibus excultus studijs,

clarum sibi eruditionis nomen comparauit, præsertim à tempore, quo luci dedit.

Instructorium spirituale, Compluti in 8. apud Andream Sanchez, anno 1617. Item

Institutionum moralium tomum insignem variâ eruditione referunt. Nuper adhuc in viujs plura meditabatur, Henriquez in Phœnice.

K.

Keseriacum (alijs Tereriacum, vel Ghiseriacum) monasterium est Laudunensis Diœcesis, cuius Anonymus quidam religiosus, doctrina ac sanctitate clarus (teste Seguino in bibliotheca Cisterciana litera M. numero 18.)

Scripsit stylo terfo insignem *Librum, de vita & gestis Beati Rolandi, eiusdem monasterij Abbatis*, viri sanctissimi, cuius festum ibidem annuatim colitur officio proprio, atque indulgentijs concessis à Summo Pontifice, fidelium deuotionem sollicitantibus: hæc Seguinus. Quæ etiam confirmat Molanus in appendice ad suum Martyrologium, his verbis: Rolandus, ait, in Keseriacò quiescit, responforia, & collectæ habentur ibidem, & indulgentiæ. Vide etiam de Authore huius vitæ Angelum Manriquez, tomo 1. Annalium suorum, ann. 1140. cap. 12. & Henriquez in Menologio, 16. Ianuarij.

L.

Lauentius monachus Dunensis, Ord. Cister, scripsit, *Prognosticon noui & veteris Testamenti, metricè*. Quod opus Ioannes Bunderius littera L. n. 20. testatur se vidisse in Claromarico habet & illud Philippus Labbaeus, Soc. Iesu descriptum ex codice Thuano 428. ut ipsemet scribit, parte 1. Coronidis Poëtica, Bibliothecæ nouæ M. SS. librorum, licet, pro *Dunensi mona. h.* scribat Dunelmensi, & pro, Prognosticon, Hypognosticon.

Laurentius de la Roche, ex Ducatu Luxemburgico, viri incomparabilis Bernardi de Montgaillard, Abbatis de Aureavalle, Coadiutor, & in prelatura successor, nec non & sanctitatis illius verissimus hæres, conscripsit & edidit *Laudationem fanebrem viri sanctissimi Dionysij de l'Argentier*, Abbatis Clarevallis, S. Theologiæ Doctoris Sorbonici; Luxemburgi apud Hubertum Reuland, anno 1624. in 4°.

Miracula aliquot ad Dionysij huius sepulchrum patrata, refert Henriquez in *Menologio* 25. Octobris.

Obijt verò Laurentius noster, anno 1638. 5. Decembris; sub quo Abbate, monasterium de Aureavalle à Gallis incensum, deflagrauit; quod tamen nunc iterum vel inter bellicosos tumultus, paulatim restauratur.

Laurentius de Zamora, Hortensis monasterij gloria, ordinisque vniuersi singulare decus, & ornamentum; vir fuit summo ingenio, & ad omnem prorsus litteraturam aptissimo, post philosophiæ & theologiæ professionem, pluribus annis rarâ cum admiratione, & constanti auditorum plausu, Doctor & Magister, sacras literas è cathedrâ explanauit; cui celeberrimam peperit famam, interpretandi perspicuitas, & plena sanæ doctrinæ soliditas, quam humanissima religiôsæ modestiæ comitas exornabat. Mirabili quoque dicendi facultate, cum è suggestu verba ad populum faceret, auditorum animos sententiarum grauitate, verborum castâ elegantiâ, vocis dulcedine & claritate, vel deretibat à vitijs, vel ad virtutes impellebat; adeo vt non iniuste, quidam illum indigitaerit, *innaturalibus Aristotelem, in theologicis Thomam, in cathedra Ambrosium, in biblorum tractatione Gregorium*. Regimini monasterij sui, aliisque clarissimis functionibus adhibitus, tantâ felicitate singulis perfunctus est, vt qui videat monumenta regiminis & functionum

aliarum, miretur potuisse scribere; qui monumenta scriptiois, miretur potuisse vacare alijs exterioribus. Industriam hanc eruditioni coniunctam, egregiè experta sunt Catalonia ple-raque ordinis nostri monasteria, dum (ad petitionem Philippi III. Hispaniarum Regis (auctoritate Apostolica Pauli V. ab eo visitata, (vnâ cum Ioanne Aluaro, tum Abbate Verolæ, mox Celsonensi Episcopo) ad pristinæ puritatis normam, & monastici rigoris tramitem, suauiter reducta sunt. Denique inter hæc doctrinæ & laudum decora, tanta animi demissio tantaque vitæ integritas & candor vbique refulsit, vt non modò totius plebis præconio, *sancti ac verè p̄j*, nomen acceperit, sed & viro- rum Principum, tum Bachionæ, & Cæsar-Augustæ, quam Madriti, amorem oculosque iraperstrinxerit, vt eum non aliquem è mortali-um cætu, sed tanquam numen ab alto delapsum suspicerent, ac venerarentur. Tandem laboribus exhaustus, febriumque violentiâ oppressus, cum cathedram sacrorum biblorum Complutensis Academiæ sponte oblatam, ob nimiam debilitatem recusasset, ibidem Compluti obiit, vir immortalitate dignissimus, summo apud omnes sui relicto desiderio, anno 1614. sepultus in collegio nostro, sub hoc epitaphio.

Sermonis sacri conscripta volumina dicunt;

Non latet in modio, qui latet hoc tumulo.

Scriptit opus vastum omnium diuinarum humanarumque scientiarum ornamento decorum, quod *Monarchiam mysticam Ecclesiæ* nuncupauit. Sub quo diuersi libri & tractatus oriuntur, quos ipse sequenti ordine distribuit.

Prima parte, quandoquidem S. Apostolus Paulus ait, Christum esse caput Ecclesiæ, & Christi Deum: agit de *ijs qua ad Dei essentiam spectant, de eius perfectionibus, attributis, & excellentijs & de ineffabili Trinitatis mysterio: utiq; de humana natura*

F f 2

magni-

magnitudine & prerogatiuis quam auctor eius, vt militantis Ecclesie membrum esset, creauit ea mente, vt post illam in triumphantem Ecclesiam transferret.

2. Parte, de miseranda eius ruina, de damnis qua per peccatum in filios Ada deriuata sunt, de bonis amissis, & malis acquisitis.

3. De reparatione, & omnibus qua ad Deipara Virginis, & Christi vitam pertinent. Et quia hæc materia prolixior est, in duas subdiuiditur partes, ita vt simul, 8. sint.

4. De medijs, qua Deus ad harmonie sua conseruationem dedit, cum omnibus qua ad Sacramentorum materiam faciunt.

5. De omni eius statu, officio, & dignitate, excellentia, & obligatione.

6. De personis illustrioribus, qua in eadem fuerunt, Apostolu, martyribus, Confessoribus, & Virginibus, quas sancta Dei Ecclesia toto anno celebrat, cum expositione euangeliorum, que festis earum diebus leguntur.

7. De armis defensiujs, & offensiujs, à Deo datis, vt à hostium continuis assultibus, & praelijs, victoriam referat, qua sunt virtutes.

Et de armis offensiujs, quibus mundus, diabolus, & caro, cum compluribus, eam continud oppugnant, que sunt, vitia.

Libri autem & tractatus, qui sub hoc egregio opere, in varios tomos diuiso continentur, à Chrylostomo Henriquez in Phœnice recensentur hoc ordine:

De perfectionibus & attributis, diuina essentia, l. ber vnus in 3. partes diuisus.

In Libri primi 1. parte continentur tractatus sequentes:

De attributis, qua ratione causalitatis diuina essentia colliguntur.

De poena eorum, qui proprijs viribus Deum agnoscere præsumunt.

De agnitione Dei per creaturas.

De propria essentia Diuina natura.

De singularissima vnitate Diuina essentia.

De origine omnium rerum à Deo.

De aternitate Diuina essentia.

De aternitate regni Dei.

De immutabilitate Diuina essentia.

2. Pars sequentes complectitur tractatus.

De infinita Diuina essentia perfectione.

Qualiter essentia Diuina sit exemplar & idea omnium rerum.

De Diuina misericordia.

De magnitudine Diuina misericordia.

De magnitudine iustitia Diuina.

De essentiali beatitudine Dei.

Qualiter solus Deus humani appetitus capacitatem impleat.

3. Pars sequentes habet tractatus.

De infinita sapientia Dei.

De sapientia Dei erga cogitationes humanas.

De incomprehensibilitate Diuina essentia.

De incomprehensibilitate Diuina natura.

De incomprehensibilitate Diuinorum secretorum.

De omnipotentia Diuina natura.

De omnipotentia Dei erga res humanas.

De prouidentia Dei erga iustos & electos suos.

De prouidentia Dei erga reliquas creaturas.

De mysterio Sanctissime Trinitatis, tomus vnus in 3. partes diuisus.

Libet Secundus. Tractatus 1. partis.

De adultera interpretatione, qua hæretici scripturam sacram, circa mysterium SS. Trinitatis confundunt.

De notitia, quam antiqui philosophi habuerunt.

De mysterio SS. Trinitatis.

De pluralitate personarum, & vnitate essentia.

De aeterno Patre.

Tractatus 2. partis.

De aternitate Verbi Diuini.

De inf;

De ineffabili Natiuitate Verbi aeterni.

Qualiter Verbum Diuinum sit Imago Patris?

De consubstantialitate Verbi, & aeterni Patris.

De summa perfectione Verbi aeterni.

Tractatus 3. partis,

De aeternitate, virtute, & attributis Spiritus Sancti.

De processione Spiritus Sancti.

De consubstantialitate ipsius, Patris, & filij.

De prerogatiuis, & excellentijs, quibus Deus Caput

uisibile Ecclesie exornauit (hominem scilicet primum)

in sua creatione: totum vnum in 3. partes diuisum.

Liber tertius Pars. 1. Continet tractatus.

De prerogatiuis humanae naturae in communi.

Qualiter Deus hominem creando, totum orbem no-

biliter creauit.

De fabrica, & dispositione hominis.

De hominis post reliqua animantia creatione.

De imagine, & similitudine Dei in homine.

De vltima, & excellentiori hominis perfectione.

2. Pars continet tractatus.

De immaterialitate animae rationalis.

De immortalitate animae rationalis.

De alijs animae rationalis perfectionibus.

De excellentia praecipuarum partium hominis.

De humani intellectus praesentia.

De excellentia voluntatis humanae.

3. Partis tractatus.

De statu innocentiae, in quo Deus creauit hominem.

De sapientia, qua Deus primum hominem nobilita-

tum creauit.

De rectitudine, qua Deus i. hominem in eius crea-

tione insigniuit.

De pulchritudine, qua Deus primum hominem in-

dit.

De propria sui agnitione, lib. 1. in quo tractatur.

De necessitate propriae agnitionis.

De damnis, qua ex propria ignorantia oriuntur.

De vilitate proprii contemptus.

De primi hominis casu, librum primum in quo

agitur.

De origine dissensionum inter corpus & animam, &

de miserijs quibus ambo subsunt.

De modo, quo primum homo à demone & vxore se-

ductus, gratiam & iustitiam amisit.

De humana natura post i. hominis peccatum mise-

rijs, & calamitatibus.

De miserijs vite humanae.

De militia hominis.

De miserijs, & laboribus studioforum.

De incautorum miserijs.

De miserijs voluntatis humanae.

De miserijs humani capitis.

De miserijs oculorum.

De miserijs linguae.

De miserijs cordis.

De miserijs concupiscibilis.

De mundani amoris miserijs, laboribus: & sal-

lacijs.

De miserijs irascibilis.

De miserijs peccati, lib. vnum, in 3. partes diui-

sum.

1. agit, De malitia peccati.

De peccato, in quantum est omnium malorum

summitas.

De peccati seruitute.

2. Pars, De effectibus peccati.

3. Pars, De supplicijs, & poenis peccata debitis.

Scripsit insuper.

De immaculata Conceptione B. Virginis, librum

vnum.

De eiusdem Natiuitate, librum vnum.

De Praesentatione B. Virginis, lib. 1.

De mysterijs Incarnationis Verbi Diuini, lib. 1.

De mysterijs Visitationis B. Virginis, lib. 1.

De B. Virginis expectatione ante natiuitatem Ver-

bi aeterni, lib. 1.

De mysterijs Purificationis B. Virginis, lib. 1.

De fuga Virginis in Aegyptum, lib. 1.
 De mysteriis Assumptionis eiusdem, lib. 1.
 De Laudibus Rosarij B. Virginis, lib. 1.
 De necessitate, & excellentijs Baptismi, tractatum
 vnum.
 De armis defensivis & offensivis Ecclesia, volumen
 vnum in folio.
 De Deo, vt est Imperator exercitus inuisibilis, quo
 Ecclesia mysticum corpus defenditur, tractatus in
 folio.
 De Archangelo Michaele, eiusdem exercitus Duce,
 tractatum.
 De exercitu visibili Ecclesia, librum vnum in 22.
 tractatus diuisum, in folio.
 De aciebus Ecclesia militantis, lib. 1. vbi agitur, de
 virtutibus in fol.
 De Gratia, tract. De Charitate.
 De Fide, tract. De Spe.
 De Religione. De Oratione.
 De Temperantia. De Prudentia; vbi agit.
 De Timore & Amore Dei.
 De Fortitudine.
 De Iustitia; vbi agit de Pralatorum cura.
 De Obedientia.
 De virtute, & vtilitate lachrymarum.
 De Misericordia. De Virginitate.
 De Abstinentia, & Ieiunio.
 De armis offensivis, quibus demon Ecclesiam infe-
 stat; & imprimis.
 De ipso demone, tractatum vnum in folio.
 De carnis effectibus & erumnis.
 De mundi virtutibus, & fallacijs.
 De Gula tract. De Luxuria, tract.
 De Auaritia, & eius effectibus.
 De Otiositate, tract. De Superbia.
 Præter hæc, edidit quoque Laurentius,
 Commentaria in psalmum 86. lib. 1.
 Commentaria in psal. 47.
 Quadragesimalium concionum tomum vnum in
 40. impressum Compluti, anno 1607. Vallio-

leti, & alibi.

Concionum de Sanctis, tomum vnum, in 40. Bar-
 chinonæ anno 1610. Madriti anno 1612. &
 alibi.

Concionum de Sanctis, tomum vnum, in 40. Bar-
 chinonæ anno 1610. Madriti anno 1612. &
 alibi.

Concionum de Sanctis, tomum 2. Ibidem.

Concionum de Sanctis, tomum 3. Ibidem.

Atque hæc omnia varijs locis impressa esse,
 in folio, in 40. & in 80. testatur Henriquez in
 Phœnice. Imò addit Illustrissimus Angelus
 Manriquez, pleraque etiam in vulgarem lin-
 guam esse translata, & edita. Vide illum in serie
 Abbatum Hortensium, ad calcem tom. 2. An-
 naliū suorum.

Insuper edidit Apologiam pro litteris humani-
 bus, impressam anno 1604. in 40. Valentia, a-
 pud Petrum Patricium Merij Saguntini belli li-
 brum vnum, carmine heroico; Compluti in 4. anno
 1587. & Madriti 1607.

Denique conscripsit & Commentaria in Canti-
 ca Canticorum, quæ per mortem impeditus vul-
 gare non potuit. Sunt autem hæc commenta-
 ria, grauiā, longa, & luce dignissima teste eo-
 dem Manriquez supra: Qui proindè incuria, &
 oscitantia tuorum adsciuit, quod hæc hæc-
 nus edita non sint.

Opus supra memoratum, de Hierarchia
 mysticâ Ecclesiæ, translatum in linguam galli-
 cam, impressum fuit Parisijs anno 1611. typis
 Petri Cheualier, in monte S. Hilarij.

Leander Banius, vernaculè, vander Bandt, Flan-
 der, natiuitate Brugenfis, Cænobita monasterij
 de Dunis, vir ingenio summus, & scientiarum
 tam diuinarum, quam humanarum, refectissi-
 mum promptuarium.

Librum Reuerendissimi Caramuelis contra 1049-
 nem Bargantinum, Lusitanæ Regni inuasorum, Hispa-
 nicè conscriptum, stylo elegantissimo Latine reddidit,
 & im-

& imprimi curauit Louanij, typis Euerardi de Witte, anno 1642.

Extat etiam M. S. eius *Opus epistolarum moralium*, in quibus multa acurè proposita, & solide resoluta leguntur: cui operi lucem promittit ipse Perillusus D. Caramuel, in epistolâ ad doctissimum Anton. Dianam, quæ Louanij impressa legitur ad calcem libri Sancti Bernardi, de precepto & dispensatione, ab eodem Caramuele scholijs illustrati.

Scriptit insuper Bantijs, *Tractatum singularem, de Sacramento Pœnitentiæ*.

Item, *Politicorum aliquot tractatus raros*. Quæ omnia M. S. studiose seruantur à memorato Reuerendissimo Caramuele.

Plura meditantem inuida stitit Parca, & vitæ fila immaturè nimium abruptit Obijt in flore ætatis, anno 1644. Gandau ubi sepultus iacet in templo sanctimonialium Cisterciensium de Oosteclo.

Leonardus Rembowviki, nobilis Polonus, Pelplinensis monasterij in Prussia dignissimus Abbas, & vniuersi ordinis Cisterciensis, per regnum Poloniæ, & Prussia Visitator generalis, scribitur à longè li o (in originibus) *Doctrina grandis, & scriptis Libris, Nobilis*. Quid tamè scripserit, non exprimit, nec ego ob loci distantiam, & Bellorum Germanicorum tumultus, addiscere potui.

Leunus Egilianus, vernaculè, Gillis, religiosus B. Mariæ de Baudelo, Gandau, edidit ibidem lingua vulgari, *diuersa opuscula aſetica*, quibus (iudice Ant. Sanderò, libro de Gandauensibus eruditionis famâ claris) benè de Ecclesia meritis est.

Translulit & in linguam Flandricam, sermones omnes Sancti Bernardi in *Cantica Cantorum*, imprimique curauit Gandau anno 1626. typis Ioannis vanden Kerchoue. Item *tractatum de 6. alis Seraphim*, typis Alexandri Serfandii, Gandau,

Liber Vsum, seu, Rituum ordinis Cisterciensis, iussu Capituli generalis, olim per quendam eiusdem ordinis monachum compilatus, & typis excusus, nunc iterum, anno 1628. recusus fuit Parisijs, vnâ cum *Vsibus fratrum Laicorum*, per Ioannem Heuqueville. Extat hic liber etiam Gallicè & Flandricè impressus, caractere antiquo: Gallicè illum reddidit Nicolaus Marechal, Abbas Loci Dei, qui vixit anno 1570.

Liber de prospero, & aduerso statu ordinis, per formam Dialogi conscriptus, per quendam ordinis eiusdem religiosum anonymum (quem sæpius citat Perillusus Manriquez, tam in serie Abbatum Cisterciensium, quam sparsim in Annalibus suis) prodijt circâ annum 1484. seruaturque Cistercij, in Claravalle, & alibi. Vide Manriquez supra, tomo 2. ad ann. 1168. cap. 5 n. 3, ubi scribit, Authorem huius libri fuisse vitum grauem, & doctum, & antiquitatum Cistercij longè peritum. Videtur hic liber scriptus contra librum Matthæi Pillaert Abbatis Clarævallis, quem inscripserat, *Speculum exaltationis, & depressionis, ordinis Cisterciensis*. &c. Saltem auctor huius, *De prospero & aduerso statu*, parte 2. cap. 6. acriter in illum, eiusque authorem inuehitur, quem ramen alias ab eruditione & pietate commendat.

Loci Sancti Bernardi ad Scaldim, in Brabantia, religiosus quispiam (nomine communitatis sui monasterij, ciuitatis Antuerpiensis, & singularum Ecclesiarum eiusdem vrbs) edidit anno 1635. *Libellum inſignem congratulatorium, in inaugurationem Perillusus, Eximij, ac Reuerendissimi Domini Gasparis Nemij, Antuerpiensis Episcopi* (eoque titulo, Abbatis Loci Sancti Bernardi) *vario carminum genere referum: opusculum sanè, non minus ingeniosè, quam laboriosè, stylo eleganti & fluido conscriptum*, typis Guillelmi Lestenijs, in 4.º Antuerpiæ, anno iam dicto.

Longipontis canobij Proprior, cognomine Muldrach,

vir solidè doctus, scripsit anno 1648. stylo politico *Historiam domus sue*. In qua plura erit reperire, districtum Suelionensem concernentia. Relatio Eximij Domini Claudij Chalemot, eodem anno ad me missa, Prodiit 1651. Parisijs typis Ioannis Beslin. in 8.

Lucas à Sancto Carolo, aliàs, Bertelotus, Furtensis Congregationis etiam Superior Generalis. Scripsit & vulgavit, *Plura elegantissima elogia Virorum illustrium*. Inter quæ præcipua memorantur; 1. Serenissimi Cardinalis de Montalto, in eius assumptione ad Cardinalatum. 2. Sanctissimi Domini Innocentij decimi, summi Pontificis, in eius creatione in summum Pontificem. 3. dictum, *Nardus Gallica*, Sancti Patris nostri Bernardi Abbatis Claravallensis. 4. *Specus Bethlehemica*, in Christi Domini natiuitatis festum. Scripsit & alia eruditissima opera, rebus Patribus Fuliensibus Romanis, qui tamen eorundem titulos mihi non transmiserunt.

Lucas, monachus & Prior Casemarij, & postea Abbas Sambuccinæ in Italiâ. Diocesis Anglonensis, Beati Ioachim Abbatis quondam scriba, seu amanuensis, ac tandem circa annum 1216. ad Archiepiscopatum Consentinum euectus, inter Beatos prouinciæ Calabriae ab Hieronymo Morafritto recensetur.

Scripsit *Librum de statu Ecclesie*.

Item, *Vitam B. Ioachim magistri sui*, vt expresse testatur in proœmio, hisce verbis: Ego Lucas, Consentinus Archiepiscopus, anno 2. Pontificatus sanctissimi Domini Locij, iam primò monachus Calamarij: vidi tunc virum nomine Ioachim, Abbatem Curatij, filium Sambuccinæ, filia Casemarij id est, profectum in Sambuccinâ, dependente à Calamario: *Dicitur & alia quædam scripsisse, quæ in Italia extant*; mihi tamen nihil horum hæctenus inde transmissum fuit.

Ex Purpurâ Sancti Bernardi, Reuerendissi-

mi Gasparis Longolini, anno 1644. Colonia edita.

Ludovicus Araldus (alijs Herrebaldus) Abbas, & monasterij de Claromarisco, in diocesi Audomarensi, vir litteratissimus, & gratia verbi nulli secundus: S. Theol. Baccalaureus, & Imperatrici. Vxori Caroli V. à sacris confessionibus, *Orationem edidit elegantissimam*, quam cum publicè Gandam habuisset, tumultus populates compescuit, pacemque inter Gandenses & Imperatorem conciliauit.

Obijt anno 1544. Vide Ant. Sanderum tomo 2 Flandriæ illustratæ, in descriptione Claromarisci.

Ludovicus ab Ayala, Militiæ Cisterciensis de Alcantara Præfectus, scripsit lingua Hispanica, *de bello Germanico*, à Carolo V. Casare gesto, libri duos, quos Latinitate donauit, & edidit Guillelmus Malinæus, Brugensis, Antuerpiæ apud Steellium, ann. 1550. Ant. Sanderus, lib. de Brugensibus eruditionis fama claris.

Ludovicus de Estrada, natione Hispanus Vallis Bonæ in Hispania monachus, omnium disciplinarum intelligentia, nec non & gubernandi dexteritate, & prudentia clarissimus. Quofactum fuit vt varijs commissionibus & muneribus laudabiliter perfunctus, in Generalem Reformatorem vniuersæ congregationis electus sit. Quam dignitatem tanta nominis celebritate administravit, vt à Philippo IV. moderno Hispaniarum Rege, creatus fuerit Abbas perpetuus monasterij de Itanzo, in regno Nauarræ.

Edidit, *Exordium congregationis Montis Sen.* in Hispania. In quo libro, multa quæ catenus latebant, in lucem produxit. Viuebat adhuc dum Henriquez Phœnicem ederet à quo protinde plura expectabantur.

Ludovicus de Estrada alius, professione monachus, & postea Abbas Monasterij Hortensis,

vir fuit diuinarum, humanarumque scientiarum instructissimus; factorum præsertim bibliorum scrutator diligens, & concionator admirabilis, nec nõ & vitæ sanctimonia nominatissimus. Qui verborum suorum efficacia, virtutumque fragrantia, ac sanctæ conuersationis exemplis, innumeras animas ad æternæ salutis iter reduxit; & prudentissimi Hispaniarum Regis. Philippi II. aliorumque virorum Principum animos voluntatesque ad eò sibi deuinctos habuit, vt quidpiam maioris momenti eo in consilio peragere, irreligiosum esse putarent. Testantur hoc doctissimæ illius litteræ (etiãnum exarantes) quas ad diuersos Ecclesiarum Prælates, alioque summæ nobilitatis viros, consilium & auxilium eius postulantes, destinauit. Testatur etiã eiusdem autoritatem, verborumque efficaciam, celebre Cisterciense collegium, quod in Complutensi Academia, pro religiosis congregationis suæ, felicissimis auspicijs ipse fundauit, & regendo promouit.

Denique restatur, & religiosa Societas Iesu vniuersa, cuius Patres Cæsar. Augustâ exclusos, vnicâ concione ad populum, & maiores ciuitatis habitâ, restitui procurauit. Extrat etiã cum alijs viri sancti opusculis, elegans epistola in morte Sancti Ignatii ad filios orphanos, vniuersam, inquam, Societatem scripta, digna verè quæ Annalibus eiusdem Societatis infereretur. Obijt venerabilis Ludouicus anno 1581. 4. nonas Iunij. sepultus Hortæ, infra gradus sacelli maximi, sub modesto hoc epitaphio. *Frater Ludouicus de Estrada, huius sacri cœnobij Monachus, & Abbas, sacrorum bibliorum scrutator diligens, & admirabilis prædicator. Obijt 4. nonas Iunij, anni 1581.* Adscripsit virum Chryostomus Henriquez Menologio Cisterciensi, eadem die tplumque memorant debitâ cum laude, Petrus Galzolarius, & Nicolaus Orlandinus, auctores Itali; Aubertus Miræus, Belga, Carolus

Bibliothec. Ord. Cisterc.

de lapia, Hispanus; & alij phites.

Scripta eius recenset in Phœnice Henriquez, sequentia:

In Regulam Sancti Benedicti libros decem, excusos in folio.

Epistolarum ad diuersos, librorum vnum.

Sermonum de Sanctis, tomum vnum.

Sermonum de Tempore, tomum alium.

De modo recitandi rosarium B. Virginis, lib. 1. impressum in 16. Compluti, anno 1570. Barchinonæ Madriti, & alibi sæpius.

De Laudibus Sancti Eugenij, Toletani Episcopi, & de corporis ipsius ad urbem Toletanam translatione, lib. 1. Excusum Toleti, anno 1178.

Apologiam pro religiosis Societatis Iesv, lib. 1.

Epistolam ad eosdem, post obitum Sancti Ignatii, Fundatoris eiusdem Societatis Iesv, quæ extat excusa Hispanicè, Italicè, & Latinè.

Ludouicum à S. Malachia, congregationis B. Mariæ Fulienfis, scripsit

Librum de origine & progressu dictæ congregationis. In quo libro, mira habet de feruore primorum monachorum huius congregationis. Item,

Vitam B. Ioannis Barrerij, fundatoris eiusdem. Henriquez in Menologio 28. Aprilis, & alibi. Edidit & librum piorum carminum, Clementi 8. Pontifici dedicatum, & plures alios libellos spirituales. Relatio PP. Fulienfium ex Vrbe transmissa.

Ludouicum de Meaune, natione Andegauenfis, in cœnobio Clarimontis. Cenomanensis Diocesis, monastica pietatis cultum complexus est circa annum Domini 1530. Is studiosè collegit, ac posterorum memoria tradidit, sermone patrio, Genealogiam Illustrissimæ domus Lauallensis, atque necessitates arctissimas, & affinitates, quas maritali nexu; cum diuersis nobilissimis familijs contraxit.

Idem, Prædictorum Comitum Lauallensium res gestas elegantè stylo conscripsit, incipiens à Guidone 1. (qui tanti fuit nominis apud suos, vt omnes

Gg

deinceps

deinceps Comites Lauallenses, eius nomine fuerint appellati) vsque ad Guidonem decimum, filium Domini Andelofij Colignei; qui quidem maternæ hæreditati succedens, huius inclitæ familiæ constituitur hæres præcipuus. Hic liber seruat studiosè M. S. in archiuus præfati Comitum, cui ipse Ludouicus anno 1581. illum consecrauit. Florebat apud Clarum Montem, anno 1590. Ex Philippo Seguino, qui eodem anno bibliothecam suam scribebat.

Ludouicus de Mendoza, religiosus cœnobij de Spina, vir acri ingenio præditus, quo (per diligens & indefessum studium) ad magni nominis eruditionem peruenit, vt testantur sequentiæ eius scripta.

Summa totius Theologiæ moralis, septem Arboribus comprehensa, quam Philippo II. Hispaniarum Regi dicauit, atque eiusdem expensis sculpi, & excudi fecit, Madriti anno 1598.

Epistola, ingenio plena, symbolicis characteribus conscripta, ad Philippum III. Hispaniarum Principem, Philippo II. patre eius adhuc viuentem.

Vita Sanctorum, per ordinem mensium in propriis eorum dies distributa, tomis sex, M. S. in ipsius cœnobij Bibliothecâ. Et alia plura, quæ in eodem monasterio etiam extant. Obijt circa annum 1612.

Ludouicus Quinet, S. Theol. Doctor Parisiensis, monachus Vallis Richerij; postea Prior Regalis Montis, ac tandem Abbas Barberij edidit librum, in scriptum, La direction ou conduite des Supérieurs; dicatum Reuerendissimo Petro Niuelio, Generali Cisterciensi. Item & alium librum, de mysticâ Theologiâ, seu, Les veritez de la Foy. Denique nuper anno 1648. prælo commisit, Insignem librum meditationum à se conscriptarum. Relationes Eximiorum Dominorum Claudij Chalemot, & Iosephi Arnolfini, S. Theol. Doctorum. Viuit adhuc Author 1649. Postea autem intellexi illum adhuc edidisse sequentes omnes tractatus

Gallicos.

Le nouiciat Benedictin.

Les conférences spirituelles, sur la Regle de S. Benoist, imprimees à Caen.

Le Tresor de pieté.

Les estats penibles de Iesus Christ.

Encore quelque autre petit traité de la vie spirituelle, fort excellent & bien estimé à Paris.

Ludouicus Bernardus de Quiros, celeberrimi cœnobij de Spinâ religiosus, ob pietatem & eruditionem, per totam Hispaniam & ipse celeberrimus, maximè ob eminentem sacræ scripturæ intelligentiam, eiusdemque exactam & dilucidam interpretationem; in tantum, vt communi omnium voce, diceretur magister eorum, qui in hoc studio excelleret, & eminerent; ipsaque Salmanticensis Vniuersitas (virosum doctissimum instruatissima) illum sacrorum bibliorum publicum & proprietarium Antecessorem creauerit. In quo munere per annos plures perstitit, non sine insigni famæ, & honoris accessione. Superiores item congregationis sue, diuersis functionibus ipsius industriam experti, vniuersæ Congregationis habenas ei gubernandas tradiderunt quas etiam tantâ prudentiæ famâ moderatus est, vt ipsemet Philippus III. Hispaniarum Rex, grauiissima regni negotia ad illum consilij gratiâ deferri mandaret. Cuius etiam iussu, Lusitanix monasteria (vnâ cum Michaële de Sada, Salmantini collegij Abbate) visitauit. Vbi anno 1614. Conimbricæ celebrato Concilio, plurima salubriter disposuit ad congregationis illius incrementum. Obijt eius (anno 1624.) ingenti ordinis, ipsiusque Vniuersitatis mœnore exceptus fuit.

Extant ingenij, & eruditionis ipsius monumenta sequentia.

Reipublica monastica, siue, Commentariorum in regulam Sanctissimi Patris nostri Benedicti, libri duodecim.

Com.

Commentaria perpetua, in omnes epistolas Sancti Pauli Apostoli.

Item, *In duodecim Prophetas minores. Et multa alia; teste Henriquez in Phœnice.*

Ludovicus de Riberâ, Hortensis monasterij nobilissima planta, vir fuit raræ pietatis doctrinæ & industriæ excellentis, ad eum ut duabus vicibus regimini monasterij sui adhibitus, summam inde laudem, nominisque claritatem consecutus fuerit.

Scriptit Elogia doctæ Sanctorum, quorum Reliquia in Hortensi cœnobio quiescunt, librum vnum.

Collationes etiam Patrum à Ioanne Casiano conscriptas, ex Latinis hispanicas fecit. Viuebat anno Domini 1590.

Ludovicus Seloerus, Prior cuiusdam monasterij Ordinis Cisterc. in Germania, Scripsit, Explanations Librorum Boetij, de consolatione Philosophiæ.

Item, *Collationes super Euangelia.*

Glossam super Pater noster.

Extant hæc omnia simul in folio compacta in Bibliothecâ Augustanâ, teste Eliâ Ehingero, Bibliothecario Augustano, in suâ Bibliothecâ, excusâ Augustæ Vindelicorum, anno 1633. typis Ioannis Prætorij. in fol pag. 722. titulo, libri Poëtici in folio.

Ludovicus Talestus, religiosus Claromariscensis in Belgio, sacris Virginibus in Viridario, iuxta Olyacum, à cõfessionibus; edidit librum, Attributi impressum, cui titulus: Ad pœnitentem, recensque confessum, exhortatio. Valerius Andreas in bibliothecâ Belgicâ Ant. Sanderus suprâ in descriptione Clarimarisci, hunc vocat Ioannem de Tailly, sed perperam, ut docuerunt me Claromariscenses. Scripsit præterea Ludovicus, libellum alium quem inscripsit, Epistola Christiana Ludouici du Tailly, continens doctrinam catholicam & salutarem, de contemptu mundi, perutilis & propria omnibus faminis & filiabus, per Religiosa vota Deo consecratis,

inscripta Domina Ioanna Maugrè, Abbatissæ in Virgulto, &c. Impr. Duaci anno 1569. typis Ludouici de Winde. in 8.

Prior etiam libellus, exhortatorius ad pœnitentiam, 2. habuit impressionem, Duaci, 1570. apud eundem de Winde.

Lupinus le Myre, Claravallensis Abbas, à Seguino in bibliothecâ, scriptoribus ordinis adnumeratur; sed immeritò; quia ipsemet fateatur, se nescire vtrum aliud scripserit, præter aliquot Chartas visitationis, quas in diuersis monasterijs à se visitatis, confecit, ibidemque reliquit: sicut omnes Abbates facere consueuerunt in visitationibus tam monialium, quam monachorum; qui tamen idcirco non adnumerantur scriptoribus.

Lupus Galecus, Hortensis quoque monasterij religiosus, regularis obseruantie zelosus, solitudinis & quietis monasticæ amicus, silentij tenacissimus, nec non & diuinarum litterarum scientiâ satis imbutus fuit. Hinc, cum Hortensi monasterio collata fuisset Ecclesia Sanctæ Mariæ de Montefinos (frequentibus miraculis illustris, quæ ad B. Virginis inuocationem ibidem in dies operatur Deus) ut pro maiori Virginis cultu, Prioratus ibidè ordinis nostri erigeretur, inter primos eò destinatus fuit Lupus noster, ubi diu etiam substitit, cum rarâ pietate, & populi concurrentis ædificatione. Scripsit

In Orationem Dominicam, Libellum, mole quidem exiguum, at spiritu eximium.

Chrysoströmus Henriquez in Phœnice reuiuiscente.

M.

Mabilletus, Monachus de Laneyo, in Picardia, scripsit Insigne Chronicon, ab anno 1100. vsque ad annum 1450. Item, Historiam monasterij sui. In quâ, multa habet curiosâ, ad statum Picardie spectantia.

Gg 2

Set